

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968142496/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

FULVIA

(studsende).

Du?

PHRYNE.

Ja! sé kun rigtig paa mig! kjender Du mig ikke? — Hvorfor anstiller Du Dig saa fremmed?

FULVIA.

Jeg har oplevet saa Meget, at jeg næsten har tabt Evnen til at skjælné Drøm fra Virkelighed.

PHRYNE.

I Folk af den nye Tro tager ogsaa Livet altfor tungt!

FULVIA.

Hvis Du havde prøvet megen Modgang, vilde Du forstaa det.

PHRYNE.

Modgang? — Véd Du ikke, jeg er Enke for anden Gang? Det er jo næppe et halvt Aar siden, at Du selv beredte min sidste Mand til Døden. — Sé Dig om; det var her, netop i dette Hus. Har Du glemt det? Han var af samme Tro som Du, men en fejt Stakkel. Frygten for Forfølgelse bragte ham til at fornægte sin Tro; selv for mig skjulte han den, lige til han laa paa sit Yderste.

FULVIA

(besindende sig).

Det var altsaa Dig, som da jeg stod her udenfor i Samtale med nogle Trosfæller, kom

hen til mig og bad mig træde herind til den Syge?

PHRYNE.

Ja, og som sad ligesom nu ved dine Fødder, da Du indgjød ham Mod til at dø! — Han var gammel — Naturen krævede sin Ret!

FULVIA

(farer op).

Jesus! Jeg mindes det. — Han mistænkte Dig —

PHRYNE

(afbrydende).

— for at have fremskyndet hans Død ved Gift — — Ja, det gjorde han; men Du tror dog vel ikke derpaa? Det var jo i Vildelse, han talte —

FULVIA

(sky).

Og nu smykker Du Dig med Blomster og farver din Kind med Sminke!

PHRYNE

(leende).

Ja, hvorfor skulde jeg ikke smykke mig? Jeg er jo ung endnu, og paa Bejlere har det ikke manglet mig. — Men jeg vil betro Dig en Hemmelighed, hvis Du ikke alt har gjættet den: Det er Dig, jeg har ventet paa!

FULVIA

(overvældet af Forvirring).

Mig?